

SONET

(FÉLIX ARVERS)

O taină port în suflet, în viața-mi o chimeră :
O dragoste eternă ce fulger s'a născut.
Dar tac ca toți aceia ce'n veci nimic nu speră,—
Și nici chiar ea, vreodată, nimica n'a știut.

De ea oricând alături și totuși nevăzut,
Voiu trece viața toată—o umbră efemeră,—
Și până 'n cap trăi-voiu viața mea stingheră,
Neîndrăspînd a cere ce'n veci nu am avut.

Iar ea, de și din fire e dulce, delicată,
Iși va urma cărarea și nu va ști vreodată
Cum șoapta-mi de iubire o însoțește-oricând.

Va spune, credincioasă în datorii senine,
Citind aceste versuri ce doar de ea sunt pline :
„Acea femeie cine-i ?» — și nu va ști nici când.

Trad. de P. P. STANESCU
